

Pastyřík, Svatopluk

Teorija i praktika obučeniya slavjanskim jazykam

Opera Slavica. 1995, vol. 5, iss. 4, pp. 62-63

ISSN 1211-7676 (print); ISSN 2336-4459 (online)

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/117027>

Access Date: 28. 11. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

Teorija i praktika obučeníja slavjanskim jazykam. Pécs 1994, 764 s.

Ještě s vročením 1994 vydala Univerzita Janusa Pannoniusa v Pécsi sborník referátů, které zazněly na II. slavistické konferenci *Теория и практика обучения славянским языкам* (A sázlv nyelek oktatásának elmélete és gyakorlata), pořádané katedrou slovanské filologie výše uvedené univerzity ve dnech 28. - 30. dubna 1994. Stejnomený sborník

je svým rozsahem mezi konferenčními sborníky ojedinělý: celkem 764 stran formátu A4 váží 1830 g a obsahuje ve třech částech (Jazyk - Literatura - Metodika) 81 příspěvků 94 autorů ze sedmi zemí. Kvantitativní i obsahové rozložení příspěvků včetně národní příslušnosti autorů zachycuje následující tabulka:

Země	jazyk	literatura	metodika	celkem
Maďarsko	13	11	6	30
Rusko	7	2	10	19
Slovensko	9	1	6	16
Ukrajina	6	1	-	7
Polsko	2	-	3	5
Česko	1	1	1	3
Itálie	-	-	1	1
celkem	38	16	27	81

Vzhledem ke komparačním a konfrontačním trendům v současné synchronní lingvistice se největší skupina zabývala lexikologií a současným jazykem, dále morfologií a zvukovou stránkou řeči, rovněž i problémy studia slovanských jazyků, např. z aspektů jazykové praxe zahraničních studentů, z hlediska psychologických a extralingvistických faktorů, z hlediska hypertextu apod. E. Vyčichlová z Plzně reprezentovala v tomto oddíle českou vysokoškolskou slavistiku statí *Praktičeskaja i teoretičeskaja fonetika pri obučeníju studentov-rusistov v češskoj auditorii*. Materiálové bohaté studie komparačního charakteru (často samozřejmě s ruštinou a maďarštinou) jsou přínosné nejen pro bezprostředně zainteresované jazyky, ale veskrze obohacují čtenáře

ve smyslu metodologickém i obecně lingvistickém.

V literární části sborníku jsou převážně studie maďarské provenience věnované jednotlivým ruským autorům - Puškinovi, Gogolovi, Turgeněvovi, Dostojevskému i L. N. Tolstému, Babelovi, Zoščenkovi, Josipu Brodskému i Sologubovi, v konfrontačních pohledech se dostalo i na dvojice Blok - Chlebnikov, Čukovská i Vladimov, ve sborníku je rovněž zařazena studie o Endre Ady, vůdčí postavě maďarské literární avantgardy, a o překladech jeho poezie na Podkarpatské Rusi. Příspěvek plzeňské J. Sovákové pak zaujme komparací některých aspektů časové problematiky v Bulgakovově románu "Mistr a Markéta" a v Kunderově "Nesmrtelnosti".

V posledním oddíle (Metodika) je publikována třetí část českých slavistů: Nový je možnost spolupráce v obou slavjanských jazycích (S. Pastyřák). A tak v r. 1994 reprezentovaly českou vysokoškolskou slavistiku v jižním Maďarsku dva plzeňské příspěvky (Plzeňská ZU je družební školou Univerzity J. Pannoniusa v Pécsi) a jeden příspěvek z královéhradecké Vysoké školy pedagogické. III. slavistická konference se bude pod stejným názvem konat v Pécsi v dubnu 1996. Čeští slavisté a rusisté by mohli být maďarské aktivitě vstřícnější.

Před redaktory konferenčního sborníku byl skutečně nelehký úkol uspořádat takové

psána na PC (podle požadavků editorů), zatímco ostatní na různých typech klasických i moderních psacích strojů. Omezené vydavatelské možnosti a nedodržení stanovených technických požadavků některými autory jsou příčinami typografické pestrosti sborníku. Porovnáme-li ovšem tento codex gigantum mezi konferenčními sborníky se sborníkem z první slavistické konference, budeme víc než příjemně překvapeni stoupající úrovní formální stránky zdejších konferenčních sborníků. Je to slibný odraz pro další publikace příspěvků z maďarských slavistických konferencí.

Svatopluk Pastyřák